

Ημερολόγιο 385: «Ινδιάνος κάνει ήχους ζώων. Μία λύκος, μία βούβαλος την άλλη άλογο, την άλλη άγριο τρωκτικό του δέντρου»

Γράφει ο Δημήτρης Τζουμάκας

5.1.21 Τα σπάσανε όλα. Πόρτες, τζάμια, ντουλάπια. Τίποτα δεν άφησαν όρθιο. Μέσα στις φοιτητικές εστίες. Λίγο πριν την πρωτοχρονιά. Όχι οι φοιτητές, τα όργανα της τάξεως (...). Του Χρυσοχοϊδη (...). Αυτές τις ρημαδόπορτες γιατί τις έσπασαν; Υπήρχε κλειδί που τις άνοιγε όλες. Κάτι παθαίνουν άμα δεν σπάνε φαίνεται... Από ένα σχόλιο στην Εφημερίδα των Συντακτών στις 3.1.21 με υπογραφή ΝΟ.ΡΑ

- Σπάσαμε το φράγμα των 5.000 νεκρών με κορονοϊό.

- Πήγα και είδα τη Λουτσιάνα στο νοσοκομείο. Η Λουτσιάνα, διπλανή πόρτα από μένα, ζει μόνη της χήρα, άκληρη. Τώρα είναι στο ράντζο του Ευαγγελισμού, όπως ήταν η μητέρα μου πριν δυο χρόνια. «Ένα ελαφρό εγκεφαλικό έπαθε», λέει η νοσοκόμα «φτηνά τη γλίτωσε».

Στέκομαι αμήχανος και φοβισμένος στον κυλιόμενο διάδρομο ενός δημόσιου Ιδρύματος όπου όλα περιστρέφονται γύρω μου φορεία, λευκές μπλούζες, φωνές, ελικόπτερα, αόρατοι εχθροί. Οι γιατροί είναι εξαφανισμένοι. Η νοσοκόμα όμως έχει ένα πρόσωπο διαφανές βουτηγμένο στο φως όταν χαμογελάει. Όταν μουτρώνει δείχνει πάλι χαριτωμένη και αστεία σαν ένα πράσινο αζεφλούδωτο φιστίκι.

- Μπαίνοντας στο ελεύθερο Πανεπιστήμιο της Κηφισιάς, ηλεκτρονικά, παρακολουθώ διάλεξη από την Ντόρα Βακιρτζή «Η ιστορία των Πανδημιών: όταν το παρελθόν φωτίζει το μέλλον».

Υπό το πρίσμα της ιστορίας γίνεται συγκριτική προσέγγιση της πανδημίας COVID-19 με παλαιότερες πανδημίες και εποπτεύονται οι κοινωνικές, τεχνολογικές, οικονομικές και εργασιακές αλλαγές που επέφερε. Ακούμε, για άλλη μια φορά, πως ο μαύρος θάνατος, η επιδημία της πανώλης το 1347 εξόντωσε 50 εκατομμύρια ανθρώπινες ψυχές, και αντιμετωπίστηκε με λιτανείες, προσευχές και αυτομαστιγώματα και ευκαιρίας δοθείσης κάψανε και μερικές χιλιάδες αιρετικών, την πλήρωσαν κυρίως οι Εβραίοι. Στοχοποιήθηκαν συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, παντού και πάντα, τότε και τώρα. Συνδέεται άραγε η σημερινή πανδημία με το πνίξιμο του μαύρου Αμερικανού Φλόιντ από αστυνομικό και οι εξεγέρσεις που ακολούθησαν; Πώς προέκυψαν οι ιοί στον 20ο και στον 21ο αιώνα; Η κοινωνική ανισότητα, οι άθλιες υγειονομικές συνθήκες, οι πόλεμοι πόσο κοντά μας φέρνουν στις επιδημίες; Δείτε: Ηπολιορκία του Λένινγκραντ στο Β' παγκόσμιο πόλεμο έφερε πείνα. Η πείνα εξαφάνισε τις γάτες και παρατηρήθηκε ραγδαία αύξηση των τρωκτικών. Από κοντά και οι ιοί. Η διάλεξη είναι ακόμη στο διαδίκτυο. Συνοπτική, εκλαϊκευμένη άκρως διαφωτιστική. Εύγε στο δήμο Κηφισιάς, τέτοιες δράσεις πάντα.

6.1.21 Βαγγέλης Βρανάς: ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ Ινδιάνος κάνει ήχους ζώων/Μία λύκος, μία βούβαλος την άλλη άλογο/την άλλη άγριο τρωκτικό του δέντρου/Όταν δεν κάνει ήχους/γίνεται υπολογισμός παράγοντας συνύπαρξης/επειγόντως. Στο εναλλακτικό περιοδικό ποίησης Τεφλόν, όλο και καλύτερο, τεύχος αρ. 24 το τελευταίο.

Το μικρό ποίημα το συνδέω με τα τελευταία δραματικά γεγονότα στην Ουασίγκτωνα σήμερα όπου το Κογκρέσο επιχειρεί να επικυρώσει την εκλογή του Δημοκρατικού Μπάιντεν στις ΗΠΑ, ενώ ο ηττηθείς Τραμπ εξακολουθεί να αμφισβητεί το αποτέλεσμα παρόλο που ο αντίπαλός του συγκέντρωσε επτά εκατομμύρια ψήφους παραπάνω. Καλεί τους οπαδούς του να πάνε και να σταματήσουν την επικύρωση. Οι οπαδοί του, άλλο που δεν θέλουν,

ζώνονται τα άρματα τα καριοφιλία σαν τον Καλόγηρο. Υπάρχει μια γυναίκα βάρια τραυματισμένη κι ο αντιπρόεδρος φυγαδεύεται από τις υπόγειες στοές, δωκόμενος από τον κ. Τράγκα, τους αντιεμβολιαστές και τα αδελφία Ζεβεδαίου.

Τελικά υπάρχουν 4 νεκροί και γίνονται και 60 συλλήψεις **7.1.21** Σήμερα καλεσμένος στον Καλόγηρο (Βεργίνα / Άττικα Τιβί) είναι και ο κ. Φιλίππιδης διαδικτυακά, ανταποκριτής εκ Νέας Υόρκης και λέει ότι είναι οι... αντιφά (σίστες) που κάνανε την εισβολή στο Καπιτώλιο -αυτοί οι προβοκάτορες που φταίνε για όλα. Η τέχνη να κάνεις τους... άσπρους μαύρους να βλέπεις αυτό που θέλεις να δεις κι όχι αυτό που υπάρχει.

Ο κ. Καλόγηρος συνεχίζει με την Σακελλαροπούλου: «Μας κατέστρεψε. Δε φίλησε την εικόνα δεν κάνει το σταυρό της, επικύρωσε τα μνημόνια, πρέπει να παραιτηθεί η κυρία». Ο υστερικός καλόγερος λέει ότι η κ. Σακελλαροπούλου προσέφερε τσάγια στις λαθροεισβολείς (!) αλλά δεν λέει ότι η «ανθελληνίδα» Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε συμβολική κίνηση επισκέφτηκε την ακριτική νήσο Κίναρο με τη μοναδική κάτοικο, κάτω από δύσκολες συνθήκες εθνικής απειλής. Η Πρόεδρος όντως πρέπει να κάνει το σταυρό της που υπάρχουν τέτοιοι «δημοσιογράφοι» βλάχοι και καλόγεροι της Υστερικής Σχολής.

Αλλά δυστυχώς υπάρχουν κι άλλα δείγματα τέτοιας γραφής υπερπατριωτών της δεκάρας που αμφιβάλω αν έχουν πάει φαντάροι ή απλώς έχουν ενταχθεί από τρυφερή ηλικία στο παρα-εκκλησιαστικό κύκλωμα, στη νεολαία Μεταξά, στους σκοπιανοφάγους, στους δωδεκάθεους, στους αερογάμηδες και λοιπές ΥΦΟλογικές δυνάμεις.

-Μόνη εφημερίδα στο περίπτερο της πλατείας κρεμασμένη από το μανταλάκι το Μακελειό: «Μαγάρισαν τα Θεοφάνεια τα κυβερνητικά σκυλιά. Λίγες οι μέρες τους. Μητσοτάκη κάθαρμα πέφτεις. Κίναδοι υπουργοί, ρουφιάνοι δημοσιογράφοι και παρακρατικοί αρουραίοι οι νέοι Διοκλητιανοί του Χριστού και της κοινωνίας». Βλέποντας αυτό το υποείδος γραφής που «κοσμεί» το πρωτοσέλιδο με βλέπω Κούλη στο λυκόφως της ζωής μου. Shame to me.

Ημερολόγιο 386: «Όταν φοράς μάσκα δεν μπορείς να κάνεις τσιχλόφουσκες» / Στο Υπουργείο Εθνικής Επιθετικότητας.

8.1.21 «Η μόνη ξιφολόγη μου ήταν το κρυφοκοίταγμα του φεγγαριού απ' τα σύννεφα». Στίχοι του Ποιητή (με κεφαλαίο) Άρη Αλεξάνδρου που τους ανέβασε στο διαδίκτυο ο φοβερός Τρωαδίτης από το κόσκινο.

- **8.1.1828** Ο Ιωάννης Καποδίστριας αποβιβάζεται στο Ναύπλιο όπου τυγχάνει αποθεωτικής υποδοχής από το λαό που τον βλέπει σαν απελευθερωτή, σαν τον ηγέτη που θα τον απαλλάξει από τα εσωτερικά δεινά, τις φατρίες των πολιτικών και των καπεταναίων τις διαμάχες. Απ' τη ζωοκλοπή, τη ζητιανιά και την αρπαγή των παρθένων.

- Η Nancy όταν γύρισε από την Αϊτή μιλούσε τη Αουρακική και ήταν αδύνατον να συνεννοηθούμε κι έτσι χωρίσανε οι δρόμοι μας. Όχι, δεν έγινε έτσι. Η Νάνσυ κατάλαβε ότι η καρδιά μου είναι αλλού κι έριξε μαύρη πέτρα πίσω της, πήγε στη Γη του Πυρός και αμέσως μετά στην Αυστραλία να παρευρεθεί στην κηδεία του πατέρα της. Όταν εγκατέλειψε την Αυστραλία δεν ξέρωμε τι απέγινε, εικάζεται ότι μετέβη στο Βανουάτου, όπου έζησε για λίγο με τους

ιθαγενείς διαιτώμενη με γάλα από καρύδα -δεν παχαίνει, χαλαρώνει τους μυς και τα νεύρα και δεν είναι επικίνδυνο όπως της μεταλλαγμένης τρελής αγελάδας (χορτοφάγο θηλαστικό που την κάνανε κρεατοφάγο οι λευκοί κανίβαλοι) και πιθανόν μετά να έπλευσε (η Νάνσυ) και στα νησιά του Σολομώντος εκεί που κόβουνε λαιμούς. Δεν της κόψανε το δικό της (λαιμό) γιατί έχει λέγειν, είναι λίαν επικοινωνιακή και φαίνεται πως εμυήθη στην τέχνη της μαύρης μαγείας κι έγινε μάγισσα επαγγελματικά, της πρόσφεραν (οι πρωτόγονοι) φοντάν και ωμό συκώτι από Αιγόκερω και μυαλά μικρών χοίρων Καπιτωλίου Αμερικής, να τους πει το μέλλον, διότι το θεωρούσαν μαύρο και προσδοκούσαν από αυτή τα πάντα, μάγισσα και θεά, αν και αγάμητη πολύ. Η Νάνσυ όμως θυμωμένη από την κακοποίηση των ζώων εκ μέρους των απολίτιστων ιθαγενών, γλίστρησε κρυφίως με πηρόγα στα νερά της νήσου Ναουρού με σκοπό την απελευθέρωση των εξόριστων εκεί προσφύγων Αποτυχούσα οικτρώς, περιπλανήθη τον Ειρηνικό, έφτασε στον Πολεμικό Ναύσταθμο Σαλαμίνας, στο δε Υπουργείο Εθνικής Επιθετικότητας σχεδίασε κάποιες επιθέσεις με αξιωματικούς και πιόνια και τέλος κατέληξε στα Εξάρχεια, ταμπουρωμένη στο διαμέρισμά της μένει με μια γάτα Αγκύρας, σε κατάσταση καραντίνας, μακριά από εκείνο τον δολερό Ημερολογιογράφο που τον είχε εκλάβει ως αγιογράφο.

Να θυμάστε πως όταν δεν παίρνετε αυτό που θέλετε είναι τούτο μερικές φορές η μεγαλύτερη τύχη. Δαλάι Λάμα.

Ό,τι πεις Δαλάι Λάμα μου, μόνο που υπάρχει και το «Όσα δεν φτάνει η αλεπού...» Ελληνική παροιμία. Τα κάνει κρεμαστάρια

9.1.21 Όταν φοράς μάσκα δεν μπορείς να κάνεις τσιχλόφουσκες. Δεν μπορείς να φτύσεις στον κόρφο σου. Δεν μπορείς να φυσηξεις το γιαιούρτι. Δεν μπορείς να φιλήσεις την αγάπη σου. Δεν μπορείς να βγάλεις τη γλώσσα στον καθηγητή. Με τη μάσκα δεν μπορείς να φωνάζεις συνθήματα σε μια αντιφασιστική διαδήλωση. «Μας κόβουν τους μισθούς και λες να μη μιλάμε/Μάσκες δεν φοράμε σπίτι δεν γυρνάμε». Με τη μάσκα δεν μπορείς να κυκλοφορείς με μια χειροβομβίδα στο στόμα όπως η Βιγίο Βεστρίνιο δεν μπορείς να φωνάζεις «Ποίηση σημαίνει εναντίωση» όπως η Ναταλί Κιεντάν. Κλπ. κλπ. κλπ. Ο πρόλογος στο φοβερό και τρομερό τελευταίο τεύχος του Τεφλόν. Το περιοδικό ποίησης που μια ομάδα ανθρώπων το βγάζει για το κέφι της, που δεν αποσκοπεί σε οφέλη, ένα περιοδικό που δεν έχει τιμή, γιατί θεωρεί την ποίηση κοινωνικό αγαθό και πολύτιμο εργαλείο για όσους μάχονται το φασισμό, το ρατσισμό, την πατριαρχία, ένα περιοδικό που έρχεται σε επαφή με αυτόνομες προλεταριακές, φεμινιστικές και κουίρ ομάδες και διανέμεται στα στέκια και στις καταλήψεις κι από τα εναλλακτικά βιβλιοπωλεία.

Όμως σύντροφοι άμα δεν φοράς μάσκα πώς θα φυλαχτείς μέσα στη μολυσμένη πόλη και πώς να μη σε γράψει ο εισπράκτωρ της αστυνομίας; Πώς θα φυλαχτείς από τα σταγονίδια μέσα στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο που σήμερα είμαστε σαρδέλες καθώς πήγαινα στον υπερτασιολόγο να με καλωδιώσει και πώς θα επιζήσεις για να γράψεις τα επαναστατικά σου ποιήματα;

Άμα δεν φοράς μάσκα θα αρχίσεις να βήχεις, θα καίνε τα μάτια σου και θα γουρλώνουν οι οφθαλμοί σου από την αδικία και την ατυχία θα νιώθεις πόνο στο στήθος και μετά θα ψάχνεις για αναπνευστήρα και για κρεβάτι (αλλά υπάρχει υπερεπάρκεια κλινών μας διαβεβαιώνουν από την πολιτική προστασία, κρυώστε εσείς, κολλήστε εσείς ο ένας με τον άλλο και μη φοβάστε), άμα δεν φοράς μάσκα πώς θα σπρώξεις πίσω, πώς θα βάλεις κάτω το κολλητικό ιικό φορτίο που σε απειλεί με το δέκατο μνημόνιο και το έβδομο εμβόλιο; (Το Πακιστάν ετοιμάζει το δικό του εμβόλιο μαζί με μία πυρηνική δοκιμή προσφορά).